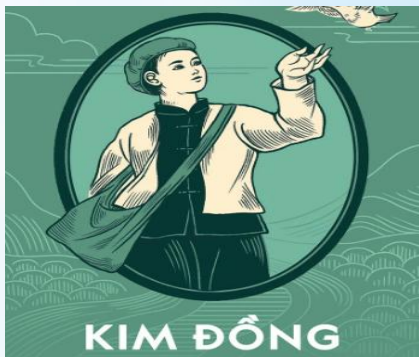

KHOI ĐỘNG

Nói về một tấm gương trẻ em làm việc tốt mà em biết.

Anh Kim Đồng (Nông Văn Dền) là một trong 5 đội viên đầu tiên của Đội nhi đồng Cứu quốc thôn Nà Mạ và cũng là tổ chức Đội đầu tiên của Đội ta. Dền đã theo các anh làm các công việc: canh gác, chuyển thư từ, nghe nói chuyện về tội ác của quân giặc... nhờ đó Dền đã sớm giác ngộ cách mạng và trở thành một liên lạc viên tin cậy của tổ chức Đảng. Dền đã mau chóng làm quen với cách thức làm công tác bí mật, nhiều lần đưa, chuyển thư từ, đưa đường cho cán bộ lọt qua sự bao vây, canh gác của địch. Trong một lần đi liên lạc về, giữa đường gặp lính địch phục kích gần nơi có cán bộ của ta, Kim Đồng đã nhanh trí nhử cho bọn địch nổ súng về phía mình. Nhờ tiếng súng báo động ấy, các đồng chí cán bộ ở gần đó tránh thoát lên rừng. Song, Kim Đồng đã bị trúng đạn và anh dũng hy sinh tại chỗ, ngay bờ suối Lê-nin.

Bài 5

Tà báo tường của tôi

— Nguyễn Luân —

BỘ CHỈ HUY BỘ ĐỘI BIÊN PHÒNG TỈNH LẠNG SƠN
ĐÓN BIÊN PHÒNG BẮC XÁ

KẾT NỐI TRI THỨC
VỚI CUỘC SỐNG

Trang 24

YÊU CẦU CẦN ĐẠT

* **Năng lực đặc thù:**

- Đọc đúng từ ngữ, câu, đoạn và toàn bộ câu chuyện *Tờ báo tường của tôi*.
- Nhận biết được đặc điểm của nhân vật thể hiện qua hình dáng, điệu bộ, hành động, lời nói, suy nghĩ,... Hiểu điều tác giả muốn nói qua câu chuyện: Câu chuyện thể hiện sự dũng cảm, tấm lòng nhân hậu của cậu bé. Cậu đã vượt qua nỗi sợ hãi cùng với những khó khăn khi một mình phải chạy trên con đường rừng vắng vẻ vào lúc chiều muộn để báo tin cho các chú bộ đội kịp thời cứu giúp người bị nạn.

* **Năng lực chung:** Năng lực ngôn ngữ, giao tiếp và hợp tác.

* **Phẩm chất:** Chăm chỉ, yêu nước.

LUYỆN ĐỌC

TỜ BÁO TƯỜNG CỦA TÔI

Chiều nay, tôi phải xuống nhà thằng Eng để bàn với nó về tên tờ báo tường đón tết Trung thu. Con đường đến nhà Eng đi qua một con dốc. Đang đi, tôi bỗng khựng lại, suýt nữa hét toáng lên vì sợ hãi. Ngay trước mặt tôi, có người nằm bên gốc cây. Bên cạnh chiếc xe máy, ngổn ngang những bao hàng. Người bị nạn kêu yếu ớt:

- Cháu ơi, gọi người cứu bác với!

Tôi đứng ngây ra, tim đập thình thịch. Cố trấn tĩnh, tôi đáp:

- Bác đợi cháu nhé!

“Phải đến đồn biên phòng”... Thoáng nghĩ thế, tôi liền chạy theo con đường gần nhất. Trời bắt đầu nhá nhem tối. Khu rừng âm u. Tiếng mấy con chim kêu “túc... túc...” không ngớt. Tôi chạy nhanh hơn. Gió thổi vù vù bên tai, bàn chân đau nhói vì giẫm lên đá rãnh mè. “Phải cố lên! Người bị nạn nguy mất...”. Cuối cùng, cánh cổng của đồn biên phòng cũng hiện ra. Một chú bộ đội đứng gác cất tiếng hỏi tôi:

- Có việc gì thế cháu?

- Cháu thấy người bị tai nạn bên đường nên tới báo cho các chú ạ.

TỜ BÁO TƯỜNG CỦA TÔI

Nhìn khuôn mặt đỏ bừng, nhể nhại mồ hôi của tôi, chú như đoán được câu chuyện. Nhấc điện thoại lên, chú liên lạc với đồng đội đang đi tuần tra địa bàn để thông báo sự việc. Xong xuôi, chú vỗ vai tôi cười bảo:

- Cháu gan dạ và tốt bụng quá! Hi vọng, người gặp nạn sẽ được cứu kịp thời.

Ngày hôm sau, chuyện tôi báo cho các chú bộ đội biên phòng cứu được người bị nạn lan đi khắp nơi. Tôi thấy rất vui. Tôi còn vui hơn khi tìm được nhan đề “Trăng Rằm yêu thương” cho tờ báo tường của lớp.

(Nguyễn Luân)

Chia đoạn

1

Từ đầu đến *những bao hàng.*

2

Tiếp theo đến *đồn biên phòng cũng hiện ra.*

3

Tiếp theo đến *được cứu kịp thời.*

4

Còn lại.

TỜ BÁO TƯỜNG CỦA TÔI

Chiều nay, tôi phải xuống nhà thằng Eng để bàn với nó về tên tờ báo tường đón tết Trung thu. Con đường đến nhà Eng đi qua một con dốc. Đang đi, tôi bỗng khựng lại, suýt nữa hét toáng lên vì sợ hãi. Ngay trước mặt tôi, có người nằm bên gốc cây. Bên cạnh chiếc xe máy, ngổn ngang những bao hàng. Người bị nạn kêu yếu ớt:

- Cháu ơi, gọi người cứu bác với!

Tôi đứng ngây ra, tim đập thình thịch. Cố trấn tĩnh, tôi đáp:

- Bác đợi cháu nhé!

“Phải đến đồn biên phòng”... Thoáng nghĩ thế, tôi liền chạy theo con đường gần nhất. Trời bắt đầu nhá nhem tối. Khu rừng âm u. Tiếng mấy con chim kêu “túc... túc...” không ngớt. Tôi chạy nhanh hơn. Gió thổi vù vù bên tai, bàn chân đau nhói vì giẫm lên đá rãnh mè. “Phải cố lên! Người bị nạn nguy mất...”. Cuối cùng, cánh cổng của đồn biên phòng cũng hiện ra. Một chú bộ đội đứng gác cất tiếng hỏi tôi:

- Có việc gì thế cháu?

- Cháu thấy người bị tai nạn bên đường nên tới báo cho các chú ạ.

TỜ BÁO TƯỜNG CỦA TÔI

Nhìn khuôn mặt đỏ bừng, nhể nhại mồ hôi của tôi, chú như đoán được câu chuyện. Nhắc điện thoại lên, chú liên lạc với đồng đội đang đi tuần tra địa bàn để thông báo sự việc. Xong xuôi, chú vỗ vai tôi cười bảo:

- Cháu gan dạ và tốt bụng quá! Hi vọng, người gặp nạn sẽ được cứu kịp thời.

Ngày hôm sau, chuyện tôi báo cho các chú bộ đội biên phòng cứu được người bị nạn lan đi khắp nơi. Tôi thấy rất vui. Tôi còn vui hơn khi tìm được nhan đề “Trăng Rằm yêu thương” cho tờ báo tường của lớp.

(Nguyễn Luân)

Luyện đọc từ khó

Eng

suýt nữa

hét toáng lên

trấn tĩnh

ngổn ngang

nhể nhại

Luyện đọc câu

Cách ngắt giọng ở những câu dài

Ngày hôm sau,/ chuyện tôi báo cho các chú bộ đội biên phòng/ đến cứu người bị nạn/ lan đi khắp nơi.//;...

Chiều nay, tôi phải xuống nhà thằng Eng để bàn với nó về tên tờ báo tường đón tết Trung thu. Con đường đến nhà Eng đi qua một con dốc. Đang đi, tôi bỗng khựng lại, suýt nữa hét toáng lên vì sợ hãi. Ngay trước mặt tôi, có người nằm bên gốc cây. Bên cạnh chiếc xe máy, ngổn ngang những bao hàng. Người bị nạn kêu yếu ớt:

- Cháu ơi, gọi người cứu bác với!

Tôi đứng ngây ra, tim đập thình thịch. Cố trấn tĩnh, tôi đáp:

- Bác đợi cháu nhé!

“Phải đến đồn biên phòng”... Thoáng nghĩ thế, tôi liền chạy theo con đường gần nhất. Trời bắt đầu nhá nhem tối. Khu rừng âm u. Tiếng mấy con chim kêu “túc... túc...” không ngớt. Tôi chạy nhanh hơn. Gió thổi vù vù bên tai, bàn chân đau nhói vì giẫm lên đá rãnh mè. “Phải cố lên! Người bị nạn nguy mất...”. Cuối cùng, cánh cổng của đồn biên phòng cũng hiện ra. Một chú bộ đội đứng gác cất tiếng hỏi tôi:

- Có việc gì thế cháu?

- Cháu thấy người bị tai nạn bên đường nên tới báo cho các chú ạ.

TỜ BÁO TƯỜNG CỦA TÔI

Nhìn khuôn mặt đỏ bừng, nhể nhại mồ hôi của tôi, chú như đoán được câu chuyện. Nhấc điện thoại lên, chú liên lạc với đồng đội đang đi tuần tra địa bàn để thông báo sự việc. Xong xuôi, chú vỗ vai tôi cười bảo:

- Cháu gan dạ và tốt bụng quá! Hi vọng, người gặp nạn sẽ được cứu kịp thời.

Ngày hôm sau, chuyện tôi báo cho các chú bộ đội biên phòng cứu được người bị nạn lan đi khắp nơi. Tôi thấy rất vui. Tôi còn vui hơn khi tìm được nhan đề “Trăng Rằm yêu thương” cho tờ báo tường của lớp.

(Nguyễn Luân)

Giải nghĩa từ

Biên phòng

Phòng thủ và bảo vệ biên giới

Giải nghĩa từ

Đá răng mèo

đá nhỏ, nhọn, lỏm chồm giống như
răng mèo

Giải nghĩa từ

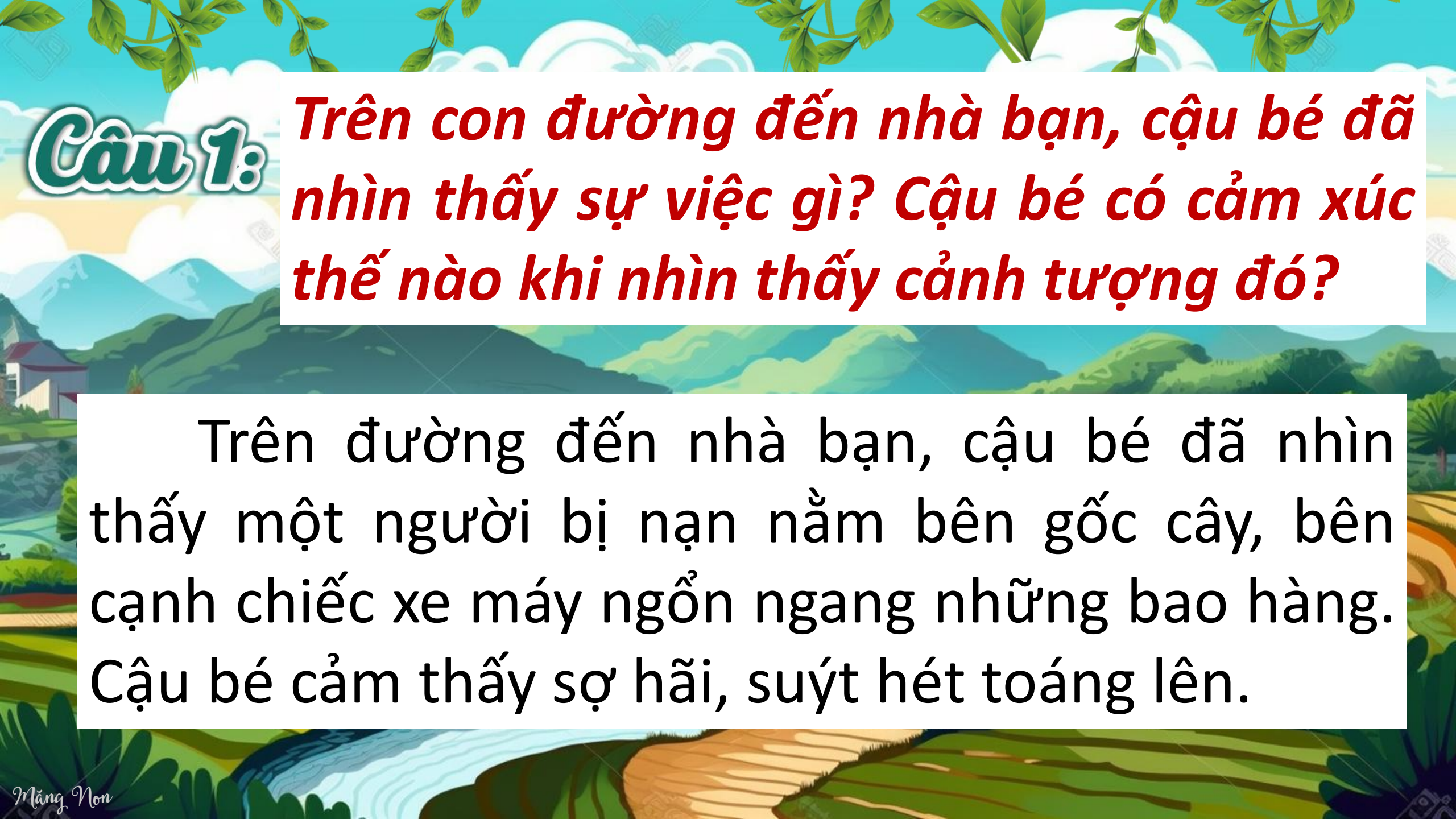
Tuần tra địa bàn

đi để xem xét trong một khu vực nhằm giữ gìn trật tự.

Tìm hiểu bài

Câu 1:

Trên con đường đến nhà bạn, cậu bé đã nhìn thấy sự việc gì? Cậu bé có cảm xúc thế nào khi nhìn thấy cảnh tượng đó?

Trên đường đến nhà bạn, cậu bé đã nhìn thấy một người bị nạn nằm bên gốc cây, bên cạnh chiếc xe máy ngổn ngang những bao hàng. Cậu bé cảm thấy sợ hãi, suýt hét toáng lên.

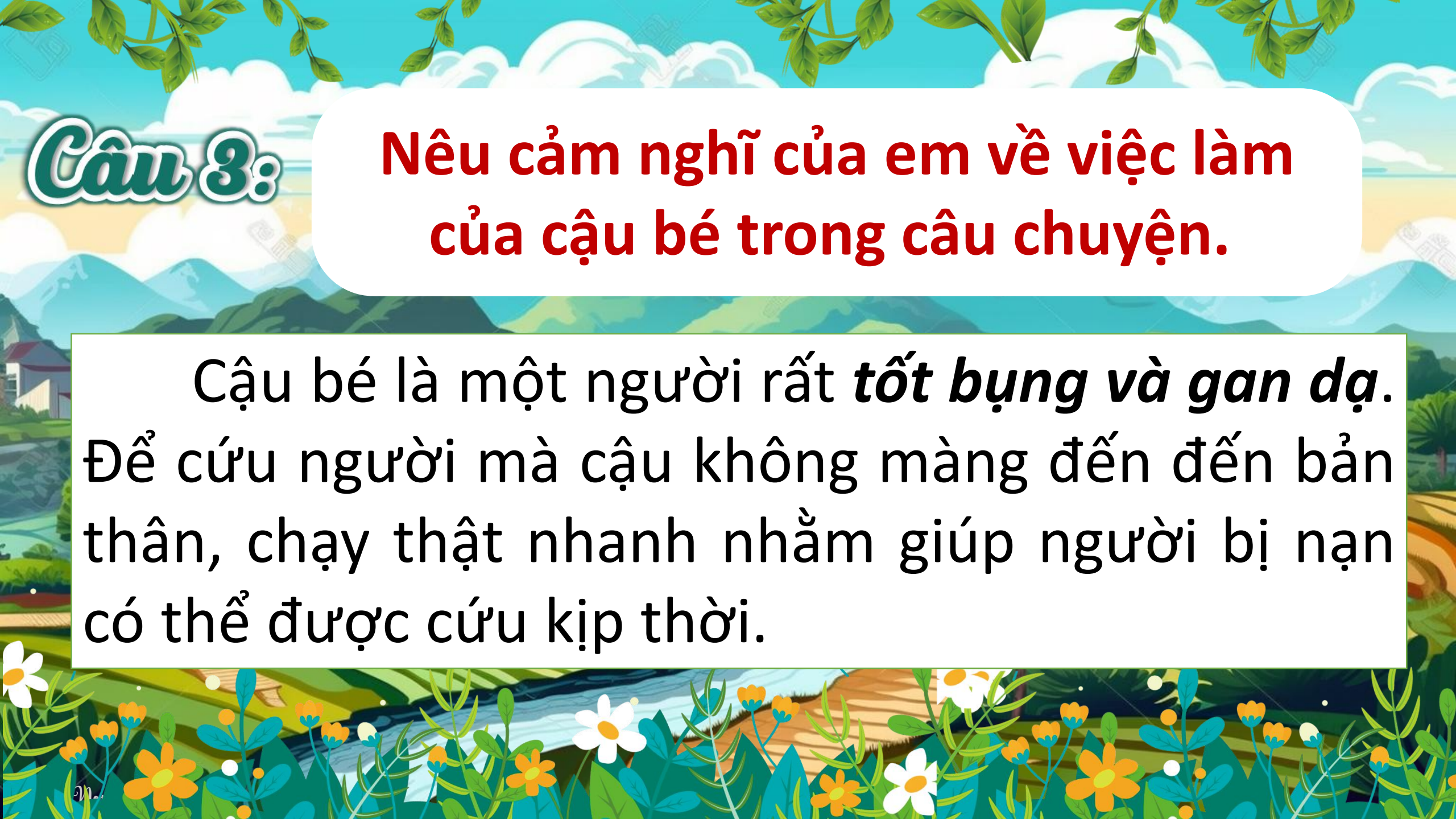
Câu 2:

Để cứu người bị nạn, cậu bé đã làm gì? Tìm những chi tiết miêu tả khó khăn mà cậu bé đã vượt qua.

Để cứu người bị nạn, cậu bé ***đã chạy theo con đường gần nhất để đến đồn biên phòng.***

Những chi tiết miêu tả khó khăn mà cậu bé đã vượt qua:

- + *Trời bắt đầu nhá nhem tối.*
- + *Khu rừng âm u. Tiếng mấy con chim kêu “túc... túc...” không ngớt.*
- + *Bàn chân đau nhói vì giẫm lên đá rặng mè.*

The background features a vibrant, stylized landscape. At the top, green leaves and branches hang down. Below them are white, fluffy clouds against a blue sky. In the middle ground, there are rolling green hills and mountains. A small body of water, possibly a river or lake, flows through the landscape. The foreground is filled with various colorful flowers, including orange and white daisies, and green foliage.

Câu 3:

Nêu cảm nghĩ của em về việc làm của cậu bé trong câu chuyện.

Cậu bé là một người rất ***tốt bụng và gan dạ***. Để cứu người mà cậu không màng đến đến bản thân, chạy thật nhanh nhằm giúp người bị nạn có thể được cứu kịp thời.

Câu 4:

Vì sao cậu bé lại dùng từ yêu thương đặt tên cho tờ báo tường? Chọn câu trả lời dưới đây hoặc nêu ý kiến của em.

A. Vì cậu bé đã hiểu được ý nghĩa của tình yêu thương trong cuộc sống.

B. Vì cậu bé đã làm được một việc thể hiện tình yêu thương với người gặp hoạn nạn.

C. Vì cậu bé muốn lan toả tình yêu thương đến các bạn của mình.

Chia sẻ trước lớp

Câu 5

Sắp xếp các ý dưới đây cho đúng với trình tự các sự việc trong câu chuyện.

Tìm cách giúp đỡ

2

Cứu được người bị nạn

5

Báo tin cho các chú bộ đội

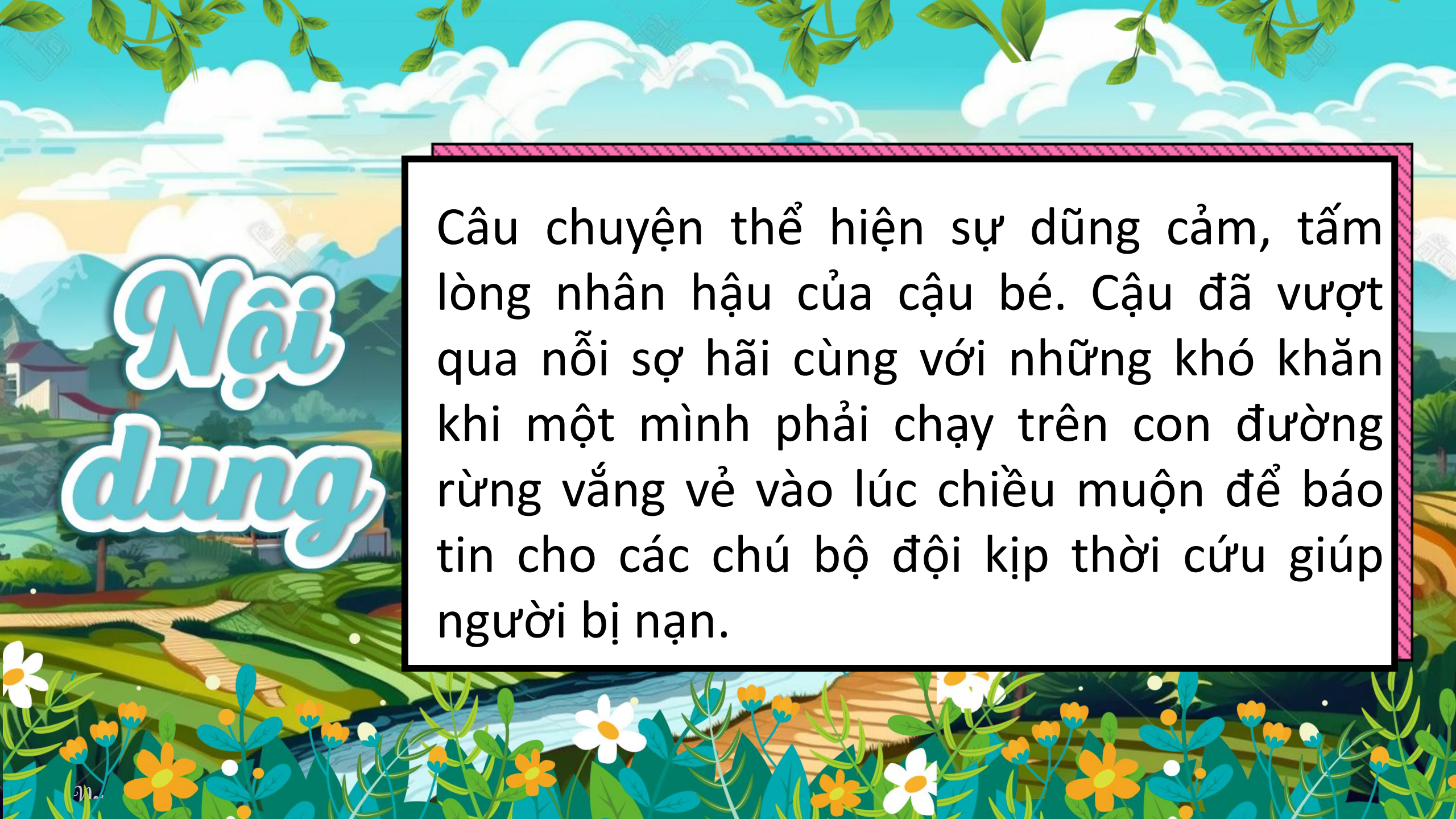
4

Nhìn thấy người bị nạn

1

Chạy đến đồn biên phòng

3

Nội dung

Câu chuyện thể hiện sự dũng cảm, tấm lòng nhân hậu của cậu bé. Cậu đã vượt qua nỗi sợ hãi cùng với những khó khăn khi một mình phải chạy trên con đường rừng vắng vẻ vào lúc chiều muộn để báo tin cho các chú bộ đội kịp thời cứu giúp người bị nạn.

Luyện
đọc lại

TỜ BÁO TƯỜNG CỦA TÔI

Chiều nay, tôi phải xuống nhà thằng Eng để bàn với nó về tên tờ báo tường đón tết Trung thu. Con đường đến nhà Eng đi qua một con dốc. Đang đi, tôi bỗng khựng lại, suýt nữa hét toáng lên vì sợ hãi. Ngay trước mặt tôi, có người nằm bên gốc cây. Bên cạnh chiếc xe máy, ngổn ngang những bao hàng. Người bị nạn kêu yếu ớt:

- Cháu ơi, gọi người cứu bác với!

Tôi đứng ngây ra, tim đập thình thịch. Cố trấn tĩnh, tôi đáp:

- Bác đợi cháu nhé!

“Phải đến đồn biên phòng”... Thoáng nghĩ thế, tôi liền chạy theo con đường gần nhất. Trời bắt đầu nhá nhem tối. Khu rừng âm u. Tiếng mấy con chim kêu “túc... túc...” không ngớt. Tôi chạy nhanh hơn. Gió thổi vù vù bên tai, bàn chân đau nhói vì giẫm lên đá rãnh mè. “Phải cố lên! Người bị nạn nguy mất...”. Cuối cùng, cánh cổng của đồn biên phòng cũng hiện ra. Một chú bộ đội đứng gác cất tiếng hỏi tôi:

- Có việc gì thế cháu?

- Cháu thấy người bị tai nạn bên đường nên tới báo cho các chú ạ.

TỜ BÁO TƯỜNG CỦA TÔI

Nhìn khuôn mặt đỏ bừng, nhể nhại mồ hôi của tôi, chú như đoán được câu chuyện. Nhấc điện thoại lên, chú liên lạc với đồng đội đang đi tuần tra địa bàn để thông báo sự việc. Xong xuôi, chú vỗ vai tôi cười bảo:

- Cháu gan dạ và tốt bụng quá! Hi vọng, người gặp nạn sẽ được cứu kịp thời.

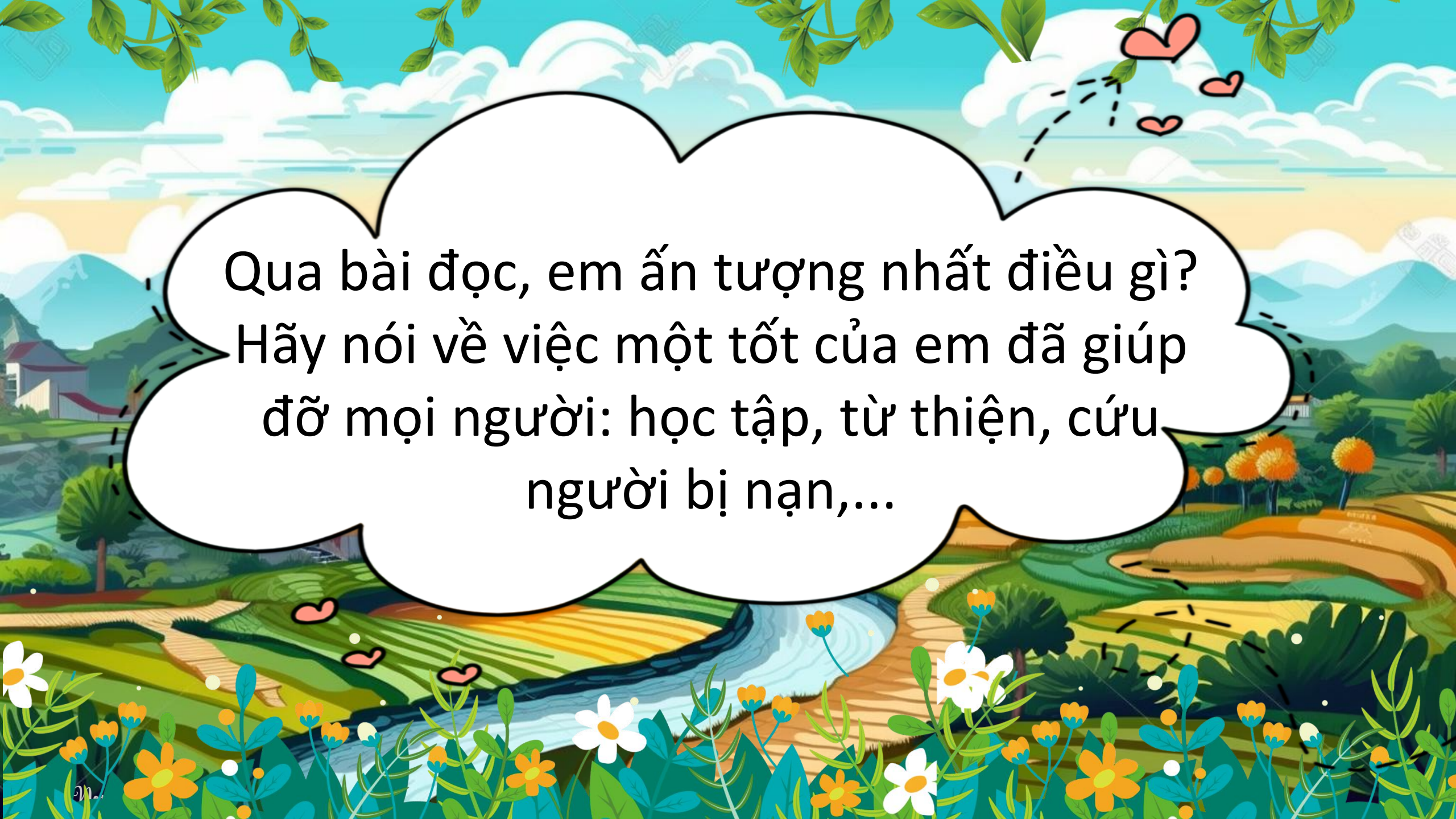
Ngày hôm sau, chuyện tôi báo cho các chú bộ đội biên phòng cứu được người bị nạn lan đi khắp nơi. Tôi thấy rất vui. Tôi còn vui hơn khi tìm được nhan đề “Trăng Rằm yêu thương” cho tờ báo tường của lớp.

(Nguyễn Luân)

Cùng cò

The background is a vibrant, cartoon-style illustration of a landscape. In the foreground, there are various flowers in shades of orange, yellow, and white, with green leaves. A winding river flows through the middle ground, surrounded by green fields and small trees. In the background, there are blue mountains under a bright blue sky with white clouds. A large, white speech bubble with a black outline is centered in the image, containing text. The speech bubble has a tail pointing towards the top right corner. There are also several small red hearts scattered throughout the scene, some floating in the air and others on the ground.

Qua bài đọc, em ấn tượng nhất điều gì?
Hãy nói về việc một tốt của em đã giúp
đỡ mọi người: học tập, từ thiện, cứu
người bị nạn,...

TẠM BIỆT

MĂNG NON - TÀI LIỆU TIỂU HỌC
Chuyên
SOẠN BÀI GIẢNG ĐIỆN TỬ
LỚP 2, 3, 4

**BỘ KẾT NỐI TRI THỨC VÀ
CHÂN TRỜI SÁNG TẠO**

*Soạn bài giảng yêu cầu, dự giờ,
thao giảng dựa theo chương trình GDPT 2018*

Mời truy cập:

Facebook: MĂNG NON - TÀI LIỆU TIỂU HỌC

Zalo: 0382348780 - 0984848929

Quét mã QR:

